

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza 4 pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir kļūdījusies, secinot, ka izlīguma līgumi, kurus bija noslēgušas atbildētājas, ir kvalificējami kā LESD 101. panta 1. punkta pārkāpumi "atbilstīgi mērķim". Tādēļ prasītāja[s] norāda, ka atbildētāja ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un/vai faktu vērtējumā.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir kļūdījusies, norādot, ka izlīguma līguma puses bija vismaz potenciālas konkurentes. Tādēļ prasītāja[s] norāda, ka atbildētāja ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un/vai faktu vērtējumā.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pieļāvusi kļūdu izlīguma līguma interpretācijā, secinot, ka tas sniedza lielāku aizsardzību nekā tā, ko būtu iespējams gūt, īstenojot patentu procesu. Tādēļ prasītāja[s] norāda, ka atbildētāja ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un/vai faktu vērtējumā.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir kļūdījusies prasītājām uzliktā naudassoda aprēķinā un tādēļ sods ir nepamatots un nesamērīgs.

Prasība, kas celta 2013. gada 28. augustā — Hermann Trollius/ECHA

(Lieta T-466/13)

(2013/C 325/72)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hermann Trollius GmbH (Lauterhofen, Vācija) (pārstāvji — M. Ahlhaus un J. Schrotz, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ķimikāliju aģentūra (ECHA)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ECHA 2013. gada 31. janvāra Lēmumu Nr. SME(2013) 0191, kā arī ECHA 2013. gada 4. februāra rēķinu Nr. 10035033; un

— piespriest atbildētājai atlīdzināt arī prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvota atbildētājas kompetences neesamība.
 - prasītāja apgalvo, ka atbildētājas kompetencē neesot bijis pieņemt apstrīdēto Lēmumu Nr. SME(2013) 0191, jo nedz Regulā (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾, nedz Regulā (EK) Nr. 340/2008 ⁽²⁾ atbildētājai nav piešķirtas tiesības pieņemt atsevišķu lēmumu jautājumā par to, vai reģistrētās atbilst MVU kritērijiem.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots REACH regulas 104. panta 1. punkta pārkāpums saistībā ar 1958. gada 15. aprīļa Regulu Nr. 1 ⁽³⁾.
 - prasītāja apgalvo, ka saziņā ar prasītāju atbildētāja neesot ne reizi ievērojusi savu pienākumu pie kādas dalībvalsts jurisdikcijā esošas personas vērsties attiecīgās valsts oficiālajā valodā, un ka šis tiesībpārkāpums esot liedzis prasītājai izpildīt tai izvirzītās prasības attiecībā uz savu atrašanos maza uzņēmuma statusā pierādīšanu.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka prasītāja patiesībā esot mazs uzņēmums atbilstoši Komisijas Ieteikumam 2003/361/EK ⁽⁴⁾, un tādējādi apstrīdētie lēmumi esot nepareizi pēc būtības.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (turpmāk tekstā — "REACH regula").

⁽²⁾ Komisijas 2008. gada 16. aprīļa Regula (EK) Nr. 340/2008 par maksājumiem Eiropas Ķimikāliju aģentūrai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH).

⁽³⁾ EEK Padomes Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas.

⁽⁴⁾ Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikums 2003/361/EK par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju.